

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.310/2022/32. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. március 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. augusztus 25. napján kelt 31.B.512/2021/97. számú ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének tartamát egyaránt 5-5 (öt-öt) évre enyhíti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát mindkét vádlottal szemben börtönben állapítja meg.

Az I. r. vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását mellőzi és vele szemben 160.000 (százhatvanezer) forintra vagyonek Kobzást rendel el.

Terhelt1 I. r. vádlott helyesen 2021. július 30. napjáig volt előzetes fogvatartásban, 2021. július 31. napjától bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll, 2022. január 6. napjáig ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyelet hatálya alatt volt.

Az ingatlan elhagyását tiltó bűnügyi felügyeletet akként számítja be, hogy egynapi szabadságvesztésnek négy napi bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségéből 42.148 (negyvenkétezer-száznegyvennyolc) forintot az állam visel, az I. r. vádlott 889.333 (nyolcszáznyolcvankilencezer-háromszázharminchárom), a III. r. vádlott 286.272 (kétszáznyolcvanhatezer-kétszázhetvenkét) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az I. r. vádlott lakcíme cím26. szám, tartózkodási helyének feltüntetését mellőzi, az I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám1, a III. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: igazolványszám2.

Az ítélet bevezető részéből a 2022. március 3. napján tartott előkészítő ülésre utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet keltétől a mai napig letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban felmerült 46.800 (negyvenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költségből 15.600 (tizenötezer-hatszáz) forintot a III. r. vádlott köteles az államnak megfizetni, a fennmaradó 31.200 (harmincegyezer-kétszáz) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek, ezért őt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének az összegét 5.000 forintban állapította meg. A vele szemben kiszabott pénzbüntetés összege 1.000.000 forint, melynek meg nem fizetése esetére határozott annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és az általa előzetes fogvatartásban töltött idő kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek és ezért őt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Vele szemben 560.150 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el. Határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

[3] Terhelt3 III. r. vádlottat a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és e szerint minősülő, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki bűnösnek és ezért őt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 200 napi tétel

pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. A pénzbüntetés egy napi tételének az összegét 3.000 forintban állapította meg. A vele szemben kiszabott pénzbüntetés összege 600.000 forint, melynek meg nem fizetése esetére határozott annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

[4] Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben halála miatt a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és e szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

[5] Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és az eljárás során felmerült bűnügyi költség összegéről és annak viseléséről.

[6] Az ítélet ellen az ügyész Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést, Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában azt tudomásul vette.

[7] Az I. r. vádlott és védője a tényállás részbeni téves megállapítása és téves minősítés miatt, valamint enyhítés érdekében élt jogorvoslattal.

[8] A II. r. vádlott és védője tudomásul vette az ítéletet.

[9] A III. r. vádlott és védője a megállapított tényállást és a bizonyítékok értékelését támadva felmentésért fellebbezett.

[10] Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt4 IV. r. vádlott vonatkozásában 2022. augusztus 25. napján jogerőre emelkedett.

[11] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.47/2022/19. számú átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta.

[12] Kifejtette, hogy a fellebbezések irányára figyelemmel Terhelt2 II. r. vádlott esetében a Be. 590. § (3) bekezdését, valamint a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontját figyelembe véve a felülbírálat korlátozott, míg Terhelt1 I. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában az teljeskörű.

[13] A fellebbezések elbírálása végett a Be. 598. § (2) bekezdésének figyelembevételével tanácsülés kitűzését indítványozta, bejelentette, hogy az esetleges nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

[14] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. A Be. 608. § (1) bekezdésében illetőleg a Be. 609. § (2) bekezdésében írt hatályon kívül helyezési ok nem merült fel. A vádbeli minősítés módosítását követően az elsőfokú bíróság azzal, hogy nem adott helyt a védelem tárgyalás elnapolására vonatkozó indítványának, nem követett el olyan eljárási szabálysértést, mely a felülbírálat akadályát képezné. Ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges körben eleget tett.

[15] Utalt arra, hogy a törvényszék az ítélet indoklásának bevezető részében ismertette a vádat, mely kiterjedt azon, a vádlottakhoz kapcsolódó személyekre is, akik ellen jelen elkövetésekkel összefüggésben ugyancsak indult büntetőeljárás elkülönítetten, külön számon. A rendelkezésre álló iratok alapján e felsorolásból kimaradt az 1972-es születésű személy2, aki a VI. tényállásnál érintett, s akit a Budapesti II. és III. kerületi Ügyészség B.III.5931/2020/6. számú vádirata alapján a Budapesti II-III. kerületi Bíróság 2.Bpk.1215/2021/4. számú büntetővégzésében marasztalt.

[16] A történeti tényállásokat – melyek megállapítása során az elsőfokú bíróság figyelembe vette a módosított vádat – megalapozottnak, logikai következtetését helytállónak

tartotta. A II. rendű vádlott beismerte cselekményét, míg az I. és III. r. vádlott is fontos tényeket ismert el.

[17] Az elsőfokú bíróság eleget tett indoklási kötelezettségének is, számot adott róla, hogy a felelősséget hárítani igyekvő, megváltoztatott vallomásokat miért nem látta elfogadhatónak.

[18] A tényállásokból mindhárom vádlott vonatkozásában okszerűen vont következtetést bűnösségekre, cselekményeik minősítése törvényes.

[19] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a törvényszék alapvetően helyesen sorolta fel. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy a bejelentésekből kitűnően – melyek alaposnak bizonyultak – Terhelt1 és Terhelt2 lakókörnyezetében szélesebb körben ismert volt, hogy ők kábítószer-kereskedelemmel foglalkoznak, hosszabb időn keresztül nagyobb számú vevőkört láttak el kábítószerrel. Helyesen utal arra az ügyészi fellebbezés indokolás, hogy a súlyosító körülmények nem kaptak kellő nyomatékot a büntetés kiszabása során. Maga az ítélet is rögzíti, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények jelentős mértékben elszaporodtak. Ezen körülményekre figyelemmel az I. és II. r. terhelttel szemben súlyosabb, a középértéket jobban megközelítő szabadságvesztés és ahhoz igazodó közügyektől eltiltás kiszabása indokolt.

[20] Az ítélet járulékos rendelkezéseivel kapcsolatban észrevételezte, hogy Terhelt1 I. r. vádlott 2021. július 30-tól a Budai Központi Kerületi Bíróság 16.Bny.2805/2021/2. számú végzése alapján a cím27. szám alatti lakásra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt. A Fővárosi Törvényszék 2022. január 6-án enyhített a magatartási szabályokon, e naptól Budapest közigazgatási területére vonatkozott a korlátozás. A lakásra korlátozott időszak is beszámítandó a szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (3) bekezdés a) pont alapján. Az egyéb rendelkezéseket törvényesnek találta.

[21] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 31.B.512/2021/97. számú ítéletét a vád és a büntetéskiszabási tényezők körében egészítse ki, rendelkező részét a Be. 606. § (1) bekezdését figyelembe véve a büntetést kiszabó részében változtassa meg, s alkalmazzon Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottakkal szemben súlyosabb büntetést, az I. r. vádlott tekintetében a lakásra korlátozott bűnügyi felügyelet idejét is számítsa be a szabadságvesztésbe, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[22] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2023. március 9. napján kelt beadványában a korábbi átiratát a következőkkel egészítette ki:

[23] A törvényszék az I. r. vádlott által helységi1ből behozott 10 kg marihuána hatóanyag tartalmát, mely a későbbi intézkedés során már nem volt meg és azt szakértő nem vizsgálta, nem a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően rögzítette.

[24] Az első szállítmány kapcsán a főügyészség a vádirat benyújtásakor a következő bírói gyakorlatnak megfelelően a Magyarországon 2020. év folyamán lefoglalt, a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban vizsgált kannabisz és delta-9-THC tartalmú anyagok legalacsonyabb hatóanyagtartalmát, a 0,1 % totál THC mennyiséget vette alapul. Ez a jogértelmezés a BH.2005.279. számú bírósági döntésben került kimunkálásra, mely szerint: A lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer mennyiség tiszta hatóanyagtartalmának megállapítása nem a vegyész szakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik, melynek során úgy kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyagtartalma tekintetében, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni.

[25] A bíróság az ítéletében e 10 kg marihuána hatóanyagtartalmát mérlegeléssel állapította meg annak alapján, hogy ugyanazon elkövetők, ugyanazon módszerrel, ugyanabból

az országból, így feltételezhetően ugyanattól a forrástól két hónap különbséggel szerezték be a kábítószer kereskedési céllal, így a kedvezőbb tömegszázalék koncentrációval számolva le lehetett vonni azt a következtetést, hogy a behozott, illetve behozni szándékozott kereskedelmi mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát mindenféleképpen meghaladta, tekintettel arra, hogy a lefoglalt mennyiség önmagában a jelentős mennyiség alsó határának 82,2 %-át tette ki.

[26] A törvényszék ítéletének indokolásában levezetett, a bíróság által az adott ügyben alkalmazott számítási mód ellentétes a korábban hivatkozott, követett bírói gyakorlattal, emellett a bíróság által végzett számítást az ügyben rendelkezésre álló bizonyítási eszközök sem támasztják alá. A levezetett számítás több ponton sem helytálló. Egyrészt semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy a le nem foglalt első szállítmány és a lefoglalt második szállítmány azonos forrásból származik, még az ítélet is csupán feltételezést fogalmaz meg e körben. Másrészt pedig a forrás azonosságának kétséget kizáró megállapíthatósága esetén sem lenne következtetés vonható a minőség azonosságára, különös tekintettel arra, hogy a beszerzések között hosszabb idő telt el. Pusztán az állítható, ami a BH.2005.279. bírósági döntéssel összhangban az eredeti vádiratban is szerepelt, nevezetesen, hogy a hatóanyagtartalom számítása körében az első -2020. nyári- szállítmány esetén csak a legalacsonyabb, 0,1 % totál THC tartalom vehető alapul.

[27] Erre figyelemmel Terhelt1 I. r. vádlott cselekménye a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző, társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetének minősül.

[28] A korábbi átiratban írt súlyosító körülményekre figyelemmel a büntetés súlyosítására vonatkozó indítványát fenntartotta.

[29] Az I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú eljárásban bejelentett jogorvoslati kérelmét és annak irányultságát egyaránt fenntartotta.

[30] Hivatkozott arra, hogy nézete szerint a törvényszék - bár a büntetőeljárási törvényt betűjében nem sértette meg, de a vádtól eltérő minősítés megállapításánál nagymértékben megsértette Terhelt1 védekezéshez való jogát. Tény, hogy a törvényszék a vádtól eltérő minősítés lehetőségéről a védőt és az I. r. vádlottat fél nappal az ítélet meghozatala előtt tájékoztatta, ugyanekkor hívta fel az ügyészség figyelmét arra, hogy helye van a vádtól eltérő minősítésnek és így a vádmódosításnak.

[31] A Be. 484. § (1) bekezdés g) pontja szerint a bíróság az ügyiratok bírósághoz érkezését követő egy hónapon belül megvizsgálja, hogy szükséges, illetve lehetséges-e a vádtól eltérő minősítés megállapítása, ez nem történt meg. Az ügyészség a vádat — a bíróság értesítése alapján — a perbeszédnek előtt közvetlenül módosította, a minősítés megváltoztatása mellett.

[32] A védelem a Be. 538. § (5) bekezdése alapján indítványozta a tárgyalás elnapolását, amelynek a bíróság nem tett eleget. Ehhez nem vitatottan joga volt, de a később kifejtésre kerülő szempontok miatt ez súlyosan sértette a vádlott védekezéshez való jogát.

[33] A problémát megítélése szerint az jelentette, hogy a vádirat eredetileg is tartalmazta ugyan azt a tényállást, hogy Terhelt1 két alkalommal ment helység1ba kábítószerért (marihuánáért), azonban a vádirat a 2020. július 9. napja körüli (első) úthoz mennyiségi konzekvenciát, hatóanyagtartalmat nem fűzött, mely körülmény az egész eljárást végig kísérte, szakértő kirendelésére nem került sor, hiszen nem volt mire szakértőt kirendelni, a kérdéses szállítmányt ugyanis nem foglalták le.

[34] A tárgyaláson e körben az I. r. vádlotthoz kérdést nem tettek fel, bár tett vallomást. A jelen eljárásban tanúként kihallgatott, külön eljárásban megvádolt tanú5, akivel az ügyészség egyezséget kötött, hezitálás után az egyezségnek megfelelő tartalmú vallomást tett, mely egyezség a két spanyol útra nézve a jelen ügy vádiratával azonos tényállást

tartalmazott. A 2020. júliusi úttal kapcsolatban ez a vádirat sem jelölt meg mennyiséget, a két út során behozott mennyiséget úgy minősítette, hogy az nem éri el a jelentős mennyiséget. Az egyezség tartalma szerint tanú5 1 év 5 hónap tartamú börtönbüntetésre kötött egyezséget az ügyészséggel, melyért viszont az I. r. vádlott 6 év fegyházbüntetést kapott.

[35] A 2020. nyarán behozott kábítószer mennyisége és minősége így továbbra is ismeretlen tényező, ezzel senki nem foglalkozott, tényként fogadta el mind az ügyészség, mind a törvényszék, hogy a vád szerint behozott kábítószer mennyisége nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát.

[36] Ilyen előzmények után került sor arra, hogy a törvényszék a perbeszédék és az ítélet meghozatala előtt 16 órával közölte a vádlottal, a védővel és az ügyészséggel, hogy szerinte a vádtól eltérés lehetősége fennáll, egyben már meg is jelölte, hogy milyen számítást végzett és quasi milyen ítéletre lehet számítani.

[37] A vádlottat megilleti a védekezéshez való jog, amely ilyen körülmények között nyilvánvalóan nem érvényesülhetett a 2020. júliusi cselekmény vonatkozásában. Kiemelte, hogy az ügyészség és tanú5 egyezsége alapján fel sem merülhetett Terhelt1-ben az a lehetőség, hogy vele szemben jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem lesz a vád és az elsőfokú ítélet.

[38] A fenti körülmények azonban érvelése szerint nemcsak az eljárás törvényességét kérdőjelezi meg, aggályosabbnak azt tartotta, hogy a törvényszék az előzőekben taglalt nem létező tényállási elemeket a 2020. júliusi behozattal kapcsolatban mérlegeléssel pótolta és így állapított meg tényállást, ami nézete szerint nem megengedhető és az ítélet részbeni megalapozatlanságát eredményezte. Kifejtette, hogy tisztában van azzal, hogy önmagában az, hogy nem készült az ügyben szakértői vélemény, még nem lenne akadálya a bíróság mérlegelő tevékenységének, azonban ilyen mértékű adathiányt bírói mérlegeléssel pótolni a törvényesség sérelme nélkül nem lehet. Az ítéleti tényállás a kábítószer mennyisége, hatóanyaga, és a kereskedői magatartás leírása nélkül megalapozatlan.

[39] A törvényszék azon álláspontja, amely szerint a 2020. júliusában szerinte Terhelt1 által behozott kábítószer mennyiségét annak alapján állapította meg, hogy a később behozott (illetve Terhelt1 által be sem hozott) kábítószer ugyanazon elkövetők, ugyanazzal a módszerrel, ugyanazon országból, feltételezhetően ugyanattól a forrásból szerezték be, teljességgel elfogadhatatlan, a rengeteg ismeretlen tényező nem teszi lehetővé a megalapozott mennyiség és minőség megállapítását. A büntetőjogi követelmények egy tényállás megállapításánál ennél szigorúbbnak kellene, hogy legyenek. A törvényszék által felsorolt, hasonlító tényezők messze nem elegendők az ítéletben kialakított mérlegelés meghozatalához.

[40] Azt pedig külön kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság egy olyan kábítószer tartalmazó szállítmányhoz hasonlította a teljesen ismeretlen mennyiségű és minőségű 2020. júliusában behozott kábítószer, amelyet Terhelt1 nem is hozott be Magyarországra, helyette ezt az eljárásban végül tanúként szereplő tanú8 tette meg.

Álláspontja szerint teljességgel megalapozatlan és eljárásjogilag is kifogásolható, hogy a törvényszék - mérlegelési körére hivatkozva — lényegében átírta, illetve kiegészítette az eredeti vádirati tényállást, fél nappal az ítélethirdetés előtt tulajdonképpen felhívta a vádhatóságot arra, hogy az általa elvégzett összehasonlító számítások alapján módosítsa a vádiratot, megváltoztatva ezzel az eredeti minősítést és lényegesen kedvezőtlenebb helyzetbe hozta az I. r. vádlottat, anélkül, hogy Terhelt1 bármilyen reagálást vagy védekezést elő tudott volna terjeszteni. A fellebbezéssel támadott ítélet így érvelése alapján részben megalapozatlan, a minősítés pedig ennek következtében törvénysértő.

[41] Kérte az ítéltáblát, hogy a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét a megalapozatlanság kiküszöbölésével, a 2020. júliusában Magyarországra behozott kábítószerre vonatkozó megállapításokat rekessze ki a tényállásból mellőzze a jelentős mennyiségre elkövetés megállapítását és az I. r. vádlott büntetését jelentősen mérsékelje.

[42] Terhelt3 III. r. vádlott védője a fellebbezése indokolásában a bejelentett fellebbezést fenntartotta, kérte, hogy az elsőfokú bíróság előtt megtartott perbeszédében foglaltakat vegye figyelembe a másodfokú bíróság annak indokolásaként.

[43] Terhelt2 II. r. vádlott bár az ítélet ellen nem fellebbezett, az ügyészi fellebbezésre tett írásbeli észrevételében előadta, hogy súlyosnak érzi a kiszabott büntetést, és álláspontja szerint enyhébb büntetés is elegendő vele szemben az eltelt idő függvényében, mert az már elérte nevelő célzatát. Soha többet nem fog bűncselekményt elkövetni, szeretne normális életet élni. Megismételte az eljárás során az általa elmondottakat a VI. tényállás vonatkozásában, hangsúlyozva, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a fiatalokú tanút ő kínálta volna meg füves cigarettával. Kérte figyelembe venni, hogy büntetlen előéletű, megbánta a cselekmény elkövetését, együttműködött a hatóságokkal, segítette a munkájukat, jelentős idő telt el a cselekmény elkövetése óta és jó magaviseletű.

[44] A másodfokú bíróság az ügyben a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki, melyen az ügyész korábbi bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[45] A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője úgy nyilatkozott, hogy a módosított fellebbviteli főügyészségi nyilatkozatra figyelemmel a bejelentett fellebbezése egy része okafogyottá vált, annak így már csak az enyhítésre irányuló részét hangsúlyozta, az I. r. vádlottal szemben kiszabott büntetést eltúlzottnak tartotta. Továbbra is kiemelte, hogy a vád tárgyává tett kábítószer nem védenec hozta be Magyarországra, ő azt letette helység4ban, ezzel az ő szerepe véget ért. Az időmúlás jelentős az ügyben, az I. r. vádlott megpróbált új életet kezdeni, elterelésen vett részt, újabb eljárás nem indult ellene, és kérte azt is figyelembe venni, hogy tanú5al szemben szinte ugyanezért a cselekményért jóval kisebb mértékű börtönbüntetés került kiszabásra.

[46] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a súlyosításra irányuló ügyészségi fellebbezés elutasítását kérte.

[47] A III. r. vádlott védője úgy nyilatkozott, hogy a bejelentett jogorvoslati kérelmet és annak irányát is fenntartja, helytelenül állapította meg a törvényszék a tényállást, nem bizonyított, hogy védenec kereskedett volna a kábítószerrel, azt saját fogyasztásra szánta. Kérte értékelni továbbá, hogy elterelésen vett részt.

[48] Terhelt1 I. r. vádlott a nyilvános ülésen a személyi körülményei vonatkozásában az elsőfokú bíróság által rögzítettekhez képest előadta, hogy jelenleg alkalmi munkában autószerelést végez, melyből havi 250.000-300.000 forint jövedelme származik. Élettársával közös háztartásban él, albérletben, melynek havi bérleti díja 100.000 forint és a rezsi költsége. Megtakarítással nem rendelkezik, tartozása, betegsége nincs, korábban a kulcsontja volt eltörve. Vagyontalan. Az utolsó szó jogán azt hangsúlyozta, hogy megbánta a történeteket és szeretne a társadalom hasznos tagja lenni.

[49] Terhelt2 II. r. vádlott a nyilvános ülésen a korábban benyújtott írásbeli észrevételében foglaltakat kérte figyelembe venni, ezen túlmenően a személyi körülményei körében előadta, hogy 267.000 forintos tartozás terheli, melynek végrehajtása folyamatban van. Magas vérnyomás betegségben szenved, e betegségére gyógyszert szed, vagyontalan. A cselekmény elkövetését megbánta, kérte a büntetés enyhítését, hogy új életet tudjon kezdeni.

[50] A fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[51] A fellebbviteli főügyészség által fenntartott fellebbezés a II. r. vádlott vonatkozásában a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára alapítottan csak a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte, a II. r. vádlott és védője részéről pedig jogorvoslati kérelem nem érkezett, ezért a II. r. vádlott vonatkozásában a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján korlátozott volt, a tényállás megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta.

[52] Az I. és III. r. vádlottak vonatkozásában pedig figyelemmel a fellebbezések irányára, melyek részben megalapozatlanságra és téves minősítésre is hivatkoztak, felmentést célzóan, az ítéltábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdés alapján – az elsőfokú ítéletet az azt megelőző eljárással e vádlottak tekintetében teljes terjedelmében felülbírált, e felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára és az indokolás helyességére is.

[53] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján az ítéltábla valamennyi vádlott esetében vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket is.

[54] A Be. 590. § (7) bekezdés alapján pedig ugyancsak valamennyi vádlott esetében hivatalból felülbírált a Be. 671. §-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálatra tartozó rendelkezéseket is.

[55] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

[56] Nem történt sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pont], sem olyan relatív eljárási szabálysértés [Be. 609. § (1) és (2) bekezdés], amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

[57] Nem osztotta a másodfokú bíróság az I. r. vádlott védőjének azon felvetését, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el akkor, amikor a vádtól eltérő minősítés megállapítása után, az ügyészi perbeszédben elhangzott vád megváltoztatását követően a tárgyalást nem napolta el, és az erre irányuló védői indítványt elutasította.

[58] A törvényszék az ügydöntő határozatának meghozatalát megelőző napon, 2022. augusztus 24. napján kelt végzésével mind az I. r. vádlottat és védőjét, mind az ügyészséget tájékoztatta arról, hogy az I. r. vádlott cselekménye a vádtól eltérően nem a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata szerinti, hanem a (3) bekezdésében írtak szerinti kábítószer-kereskedelem büntettének is minősülhet, melynek indokait is kifejtette, erről az érintettek, a védő által sem vitatottan, tudomást is szereztek. Az ezt követő napon megtartott tárgyaláson sor került még további bizonyítás felvételére is, a vádtól eltérő minősítés kapcsán azonban bizonyítási indítvány előterjesztésére sem a védelem, sem a vád részéről nem került sor, az I. r. vádlott védője csak az ügyészi vádmódosítást -mely egyébként tartalmában az előző napon hozott bírósági határozattal egyező volt- követően tett indítványt a tárgyalás elnapolására.

[59] Az elsőfokú bíróság az elutasítással, melynek indokait az ítélet 11. oldal 4. bekezdésében fejtette ki, az I. r. vádlott védekezéshez fűződő jogát nem sértette meg.

[60] A Kúria a Bfv.95/2019/8. számú határozatában rámutatott, hogy a Be. 608.§ (1) bekezdése kimerítő jelleggel felsorolja az abszolút eljárási szabálysértéseket, az ezen túl megvalósított eljárási szabálysértések relatívak, így vizsgálni kell, hogy az adott eljárási szabálysértés lényeges kihatással volt-e az eljárás lefolytatásra, a bűnösség megállapításra, a büntetés kiszabására.

[61] A vádtól eltérő minősülés lehetőségét megállapító végzés kapcsán a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a Be. lehetőséget biztosít a bíróságnak arra, hogy a vádtól eltérő minősülés lehetőségét nemcsak a védő által hivatkozott tárgyalás előkészítő szakban, hanem az eljárás egésze folyamán vizsgálja, arra a perbeszédeket, de még az utolsó

szó jogán elhangzottakat követően is lehetősége van. Maga a jogintézmény arra hivatott, hogy a bíróság a bizonyítási eljárás, vagy adott esetben a perbeszédben elhangzottak után tehessen a vádtól eltérő minősülés lehetőségére megállapítást. Ebben az esetben a bíróság a tárgyalást elnapolhatja, e körben az ügyészt, vádlottakat, védőket meghallgatja, ugyanakkor ez csak egy lehetőség és nem mérlegelés nélküli kötelező előírás a számára.

[62] A jelen ügyben a bíróság még a perbeszédet megelőzően hozta meg az erre vonatkozó végzését, ennek törvényességét nem is vitatta a védő, azt sem, hogy arról tudomása volt.

[63] A törvényszék a tárgyalás elnapolására vonatkozó indítvány elutasításának okaként azt hozta fel, hogy az ügyészség a tényállást nem változtatta meg, a minősítésbeli változás miatt pedig a napolást indokolatlannak tartotta.

[64] E döntésével az I. r. vádlott védekezéshez fűződő jogát nem sértette meg. Iratszerű volt annak megállapítása, hogy a tényállást az ügyészség nem változtatta meg, a vádirati tényállás nemcsak az I. r. vádlott által tényyszerűen elismert második helységi utat, amikor az autót annak szállítmányával együtt helység4ban letette, hanem az ezt megelőzően tett beszerzést is tartalmazta – melyet az I. r. vádlott egyébként nem ismert el – azzal, hogy a marihuána bruttó súlyán kívül a behozott kábítószer hatóanyagtartalma nem került feltüntetésre.

[65] Az I. r. vádlott a vádtól eltérő minősülés lehetőségét megállapító végzés meghozatalát követően nem tett újabb vallomást, bizonyítási indítványa nem volt, a védekezését, mely szerint ő úgy tudta, hogy az általa elismert út során CBD-t hozott be, az elsőfokú bíróság már korábban vizsgálat tárgyává tette, e kérdésre vonatkozóan meghallgatta az igazságügyi vegyészszakértőt is. A tényállás változatlansága mellett a cselekménynek az oly módon történő értékelése sem volt újdonság a védelem számára, hogy a vádlott cselekménye kábítószer-kereskedésnek minősül, hiszen a vád az eljárás folyamán végig ez volt, mint ahogy a kérdéses marihuána bruttó 10 kilogrammos súlya is változatlan volt. A kábítószer hatóanyag tartalmának becsléssel történő meghatározása és az így számított mennyiségre figyelemmel az eltérő minősülés lehetőségének megállapítása a változatlan elkövetési magatartás, elkövetési tárgy, továbbá jogilag azonos értékelt elkövetési magatartás mellett nem eredményezett olyan helyzetet, mely az adott körülmények között a tárgyalás elnapolását kellett volna, hogy maga után vonja és nem teremtett az I. r. vádlott védekezési jogát sértő olyan helyzetet sem, amely hatályon kívül helyezési okot keletkeztetett volna.

[66] Az elsőfokú bíróság a Be. 164. § (1)-(3) bekezdésében írtakra is figyelemmel az ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben értékelte, mérlegelése eredményéről számot adott.

[67] A vádlottak személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket a másodfokú bíróság a következők szerint pontosítja a nyilvános ülésen tett nyilatkozatok és az iratok tartalma alapján:

[68] Terhelt1 I. r. vádlott jelenleg alkalmi munkában autószerelést végez, melyből havi 250.000-300.000 forint jövedelme származik. Élettársával közös háztartásban él, albérletben, melynek havi bérleti díja 100.000 forint és fizeti még a rezsiköltséget is. Megtakarítással nem rendelkezik, tartozása, betegsége nincs, korábban a kulcsesontja volt eltörve. Vagyontalan. Más büntetőeljárás hatálya alatt nem áll. 2021. december 9. napjától 2022. június 9. napjáig a cég1. által szervezett elterelésen vett részt.

[69] Terhelt2 II. r. vádlottat 267.000 forintos tartozás terheli, melynek végrehajtása folyamatban van. Magas vérnyomás betegségben szenved, e betegségére gyógyszer szed, vagyontalan. Más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

[70] Terhelt3 III. r. vádlott nem áll más büntetőeljárás hatálya alatt. A III. r. vádlott 2020. november 27. napjától 2021. május 28. napjáig a cég2 által szervezett elterelésen vett részt.

[71] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla részben megalapozatlannak találta a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja szerinti okból, mert az több ponton hiányosságban szenvedett, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve téves ténybeli következtetésen alapuló volt.

[72] Ez a részbeni megalapozatlanság ugyanakkor a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján bizonyítás felvétele nélkül, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetések levonása alapján kiküszöbölhető volt, ennek érdekében a másodfokú bíróság a megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

[73] A tényállás I. pontjában az 5. oldal 2. bekezdésének 4. mondatában azt tünteti fel, hogy Terhelt3 III. r. vádlott legalább két hónapon keresztül, heti egy alkalommal, legalább 20 gramm speedet vásárolt a Terhelt1 I. r. vádlott által adott pénzből.

[74] Az 5. oldal 3. bekezdésben pedig azt rögzíti, hogy az összesen megvásárolt amfetamin nem 56 gramm, hanem 160 gramm volt, melynek hatóanyagtartalma nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 16 %-a.

[75] A tényállás II. pontjában az 5. oldal 4. bekezdésében helyesen azt rögzíti, hogy Terhelt1 I. r. vádlott repülőgéppel utazott ki helység1ba, a Renault személygépkocsit ott vette át a szállítmánnyal és hozta haza Magyarországra.

[76] Az 5. oldal 5. bekezdésben a kábítószer bruttó mennyiségét 17.920 grammal jelöli meg.

[77] Az 5. oldal 7. bekezdésében helyesen azt tünteti fel, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott által 2020. júliusában Magyarországra szállított bruttó 10 kilogramm marihuána tiszta hatóanyagtartalma 10 gramm volt, mely nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 8,33 %-a volt. A 2020. szeptemberében helység4ig szállított 17 kilogramm marihuána tiszta hatóanyagtartalma pedig 93,6 gramm volt, mely a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 78 %-a volt.

[78] Az 5. oldal 8. bekezdésében pedig az került megállapításra, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott által helység1ből továbbértékesítés céljából szállított kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 86,33 %-a volt.

[79] A tényállás IV. pontjában a 6. oldal 2. bekezdésében feltüntette a másodfokú bíróság, hogy a Terhelt2 II. r. vádlottnak történt kábítószer értékesítésből befolyt 160.000 forintot Terhelt4 Terhelt1 I. r. vádlottnak adta át, az őt gazdagította.

[80] A 6. oldal 3. bekezdésében rögzíti továbbá, hogy az I. r. vádlottnál lefoglalt kábítószeresek közül a műhelyben talált amfetamin hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 3,6 %-a, a lakásban lefoglalt amfetamin hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 0,06 %-a, az 5 darab MDMA tabletta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 2,58 %-a. Az e helyeken fellelt kábítószeresek összesített hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 6,24 %-a.

[81] A 6. oldal 5. bekezdésében a Terhelt1 I. r. vádlott által az I-V. tényállási pontokban írt, általa beszerezett, szállított, illetve nála feltalált kábítószeresek tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak 108,57 %-a.

[82] A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. A mérlegelő tevékenység az elsőfokú bíróság feladata, mely köteles az indokolásban számot adni döntéshozatali tevékenységéről, a felülbíráló bíróság pedig ezt jogosult és köteles ellenőrizni, hogy az megfelelt-e a törvényi előírásoknak, a logika szabályainak és teljeskörű volt-e. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét akkor teljesíti, ha az ítélet indokolásából nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a körülmények, amelyeket a bíróság irányadónak vett. A törvényen alapuló, irányadó gyakorlat értelmében megalapozott elsőfokú tényállás és az indokolási kötelezettség teljesítése esetén nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére.

[83] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. A rendelkezésre álló bizonyítékokat előbb külön-külön ismertette, azonban azokat nemcsak egyenként, hanem egymással összevetve is vizsgálat alá vette. A vádlottak védekezésével, az általuk tett vallomásokkal érdemben foglalkozott, értékelt a tanúvallomásokat, az igazságügyi szakértői véleményeket, az ismertetett okirati bizonyítékokat, a vegyészszakértőt az I. r. vádlott fentebb megjelölt védekezésére figyelemmel a tárgyaláson is meghallgatta és így vetette el azt. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot és miért fogadott el, másokat mely okból és miért vetett el. A mérlegelési tevékenysége azonban nem volt logikai hibától mentes, mert bár indokát adta, hogy mit miért fogadott el, a tényállásban nem az elfogadott bizonyítékok tartalmának megfelelően állapított meg némely esetben tényeket, az helyenként iratellenes és hiányos is volt, e körülmények a tényállás kiegészítését, illetve pontosítását tették szükségessé.

[84] A védelmi fellebbezések kapcsán megjegyzi az ítéltábla, hogy a védők egyébként új érveket az elsőfokú bíróság előtt elhangzott perbeszédhez képest nem hoztak fel, a III. r. védője a fellebbezés indokolásában maga is arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság előtt megtartott perbeszédében foglaltakat tartja fenn. Az I. r. védője a törvényszék előtti felszólalásában pedig szintén a jogorvoslati kérelmében később megjelöltek adta elő.

[85] A tényállás I. pontjában az I. r. vádlott által tanú7től Terhelt3 III. r. vádlott közvetítésével beszerzett speed vonatkozásában az elsőfokú bíróság Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt4 nyomozati szakban tett vallomásait fogadta el, melyek közül a III. r. vádlottnak az ítéletben részletesen idézett vallomásai kétségkívül nem voltak ellentmondástól mentesek a beszerzések gyakoriságát és mennyiségét illetően, azonban a törvényszék a mérlegelése során helyesen azt a vádlottakra legkedvezőbb módon értékelte, amikor azt állapította meg, hogy kb. két hónapon keresztül, általában hetente egy alkalommal, de alkalmanként 20 grammot meg nem haladó mennyiségre követték el a cselekményt.

[86] Az elkövetési időszak tekintetében azonban nemcsak Terhelt3 vallomása állt rendelkezésre, mely szerint maximum két hónapon keresztül folytatta e tevékenységet, hanem Terhelt4 nyomozati vallomása is, melyet el is fogadott az elsőfokú bíróság, e szerint pedig az III. r. vádlott 2020. január környékétől (nyomozati irat 2. kötet 1168. oldal) vásárolt speedet tanú7től (tanú7től), e vallomás megcáfolásra nem került.

[87] Tekintettel arra, hogy tanú7 elfogására 2020. április 30. napján került sor, az elkövetési időszak megállapítása úgy helyes, hogy legalább két hónapon keresztül folyt a fent megjelölt kereskedés, melynek gyakoriságára és mennyiségére vonatkozó megállapítás is úgy helytálló, figyelemmel arra, hogy a III. r. vádlott sokkal nagyobb gyakoriságot és mennyiséget is említett időnként, hogy a heti egy beszerzés megtörtént és az legalább 20 gramm volt.

[88] Mindezeket az adatokat figyelembe véve a tényállásban azt volt szükséges megállapítani, hogy a III. r. vádlott által beszerzett és az I. r. vádlottnak értékesítésre átadott speed 160 gramm volt. E kábítószer nem került lefoglalásra, ezért annak mennyisége helyesen

becsléssel került rögzítésre, mely becslést az elsőfokú bíróság kiegészítő szakvélemény keretében az igazságügyi vegyészszakértővel végeztette el. E szakértői véleményben is feltüntetett azon megállapítás alapján, hogy a Magyarországon 2020 folyamán lefoglalt, a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban vizsgált amfetamin tartalmú porok amfetamin-bázis koncentrációja az esetek jelentős részében 1-75 tömeg% tartományba esett, a vádlottakra kedvezően az alsó határértékkel számolva e 160 gramm speed (amfetamin) hatóanyagtartalma 1,6 gramm volt, ami a jelentős mennyiség alsó határát (10 gramm) nem érte el, annak 16 %-a.

[89] A tényállás II. pontjában rögzített első, 2020. júliusi helység1i út kapcsán az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen vette számba és fogadta el azt, hogy ez a beszerzés az I. r. vádlott részéről megtörtént. Ennek alapját a mennyiséget illetően tanú5 és Terhelt4 vallomása képezte, akik beszámoltak arról, hogy az I. r. vádlott által szállított marihuána 10 kilogramm volt, valamint arról is, hogy a behozatalra egy erre a célra átalakított autóval került sor. tanú5 ugyanakkor azt is elmondta, hogy ebben az első esetben az I. r. vádlott repülőgéppel utazott ki, és azért küldte át neki az autó fényképét, hogy tudja, hogy kint milyen autót keressen meg. A tanú e vallomását alátámasztotta, hogy a telefonja adatainak elemzése során e fénykép feltalálásra került, ennek elé tárása után a nyomozati szakban, mely vallomását a tárgyaláson is fenntartotta, úgy nyilatkozott (nyomozati irat 3. kötet 2765. oldal), hogy a csempész gépkocsit ő fényképezte le helység1ben 2020. július 9. napján a terhelt1nek, mert ebben az esetben nem ő vitte ki a gépkocsit. tanú5 tanú vallomását Terhelt1 barátnőjének, személy1nek a telefonján fellelt 2020. július 9. és 10. napján történt üzenetváltások is megerősítették, melyek arról folytak, hogy az I. r. vádlott repülőgéppel utazott helység1ba, helység7be és onnan vonattal utazott tovább és kocsiórt ment (nyomozati irat 1. kötet 884. és 891. oldal).

[90] Az I. r. vádlott által 2020. szeptemberében helység1ből behozott kábítószer bruttó mennyiségét a szállítmány elfogásáról készült rendőri jelentés alapján a másodfokú bíróság 17.920 grammra pontosította.

[91] Az I. r. vádlott által helység1ből az első alkalommal behozott szállítmány tekintetében az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy mivel e kábítószer nem került lefoglalásra, annak hatóanyagtartalmát becsléssel kell megállapítani, az általa e körben végzett értékelés azonban nem volt helytálló.

[92] A fellebbviteli főügyészség módosított indítványában foglaltakkal viszont az ítéltábla maradéktalanul egyetértett.

[93] A BH.2005.279. számú bírósági döntés rögzíti, hogy a lefoglalásra nem került, de a bíróság által becsléssel megállapított kábítószer mennyiség tiszta hatóanyagtartalmának megállapítása nem a vegyészszakértő feladata, az a bíróság kizárólagos ténymegállapítási körébe tartozik. Ennek során úgy kell a tényeket megállapítani mind a kábítószer mennyisége, mind annak tiszta hatóanyagtartalma tekintetében, hogy a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni.

[94] Az elsőfokú bíróság az ítéletében a 10 kilogramm marihuána hatóanyagtartalmát mérlegeléssel állapította meg azzal érvelve, hogy ugyanazon elkövetők, ugyanazon módszerrel, ugyanabból az országból, így feltételezhetően ugyanattól a forrástól két hónap különbséggel szereztek be a kábítószer kereskedési céllal, így a kedvezőbb tömegszázalék koncentrációval számolva le lehetett vonni azt a következtetést, hogy a behozott, illetve behozni szándékozott kereskedelmi mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát mindenféleképpen meghaladta, tekintettel arra, hogy a lefoglalt mennyiség önmagában a jelentős mennyiség alsó határának 82,2 %-át tette ki.

[95] A törvényszék ítéletének indokolásában levezetett, a bíróság által az adott ügyben alkalmazott számítási mód ellentétes a korábban hivatkozott, követett bírói gyakorlattal, emellett a bíróság által végzett számítást az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok sem támasztják alá. A levezetett számítás több ponton nem helytálló. Egyrészt semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy a le nem foglalt első szállítmány és a lefoglalt második szállítmány azonos forrásból származik, még az ítélet is csak feltételezést fogalmazott meg e körben. Másrészt pedig a forrás azonosságának kétséget kizáró megállapíthatósága esetén sem lenne következtetés levonható a minőség azonosságára, különös tekintettel arra, hogy az egyes beszerzések között hosszabb idő telt el. Az állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a hatóanyagtartalom számítása körében az első -2020. nyári-szállítmány esetén csak a legalacsonyabb, 0,1 % totál THC tartalom vehető alapul, ugyanis a Magyarországon 2020. év folyamán lefoglalt, a Nemzeti Szakértői és Kutató Központban vizsgált kannabisz és delta-9-THC tartalmú anyagok legalacsonyabb hatóanyagtartalma 0,1 % totál THC mennyiség volt. Ennek figyelembevételével a másodfokú bíróság helyesen azt tüntette fel, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott által 2020. júliusában Magyarországra szállított bruttó 10 kilogramm marihuána tiszta hatóanyagtartalma 10 gramm volt, mely nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 8,33 %-át tette ki.

[96] A 2020. szeptemberében helység4ig szállított 17 kilogramm marihuána tiszta hatóanyagtartalma pedig a vegyészszakértői vélemény megállapításait a vádlott javára figyelembe véve 93,6 gramm volt, mely a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 78 %-a volt.

[97] Mindezekre tekintettel a Terhelt1 I. r. vádlott által helység1ből továbbértékesítés céljából szállított kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak 86,33 %-a volt.

[98] A tényállás IV. pontjában az elsőfokú bíróság Terhelt2 II. és Terhelt4 vallomása alapján megállapította, hogy Terhelt1 I. r. vádlottnak az általa értékesített 80 gramm amfetamin vételárából 160.000 forint haszna származott, mely körülmény az elsőfokú bíróság tényállásából is kitűnt már, mert tényként rögzítette a mennyiséget és a vételárat, csak az ebből származó következtetést nem vonta le, ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[99] A tényállás V. pontjában feltüntetett, az I. r. vádlott műhelyében és lakásában lefoglalt kábítószeres vonatkozásában az igazságügyi vegyészszakértői vélemény megállapításai alapján a másodfokú bíróság rögzítette azoknak az I. r. vádlottra legkedvezőbb százalékos mennyiségi arányát.

[100] A 6. oldal 5. bekezdésében pedig az egyes tényállásokban történt korrekcióknak megfelelően az ítéltábla megállapította, hogy az ügyben lefoglalt, mért és becsült kábítószeres együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 108,57 %-a, ezáltal helyesbítette a törvényszék által összegzett mennyiséget, mely összesítést az egyes tényállási pontok adatai alapján nyomon követhetővé is tette.

[101] A tényállás helyesbítésén túlmenően, egyetértve a főügyészési indítványban tett észrevétellel, az ítélet indokolását az ítéltábla a vád körében tett megállapításokat a cselekményben érintett, de külön eljárásban felelősségre vont társak körében kiegészíti azzal, hogy a jelen ügyben tanúként kihallgatott tanú2ral szemben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2021. szeptember 14. napján kelt 2.Bpk.1215/2021/4. számú büntetővégzésében kábítószer birtoklásának vétsége miatt 320 napi tétel pénzbüntetést szabott ki, az egy napi tétel összegét 1.300 forintban határozta meg. Az így kiszabott pénzbüntetés 416.000 forint. A végzés jogerőre emelkedéséről adatok nem állnak rendelkezésre. A határozat törvényszéknek történt megküldése idején, 2022. május 26. napján, azt még nem sikerült kézbesíteni tanú2 részére.

[102] tanú5t, aki szintén tanúként került jelen eljárásban kihallgatásra, időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2023. március 6. napján kelt és e napon jogerőre emelkedett 28.B.21.191/2021/10. ítéletével kábítószer-kereskedelem büntette miatt 1 év 5 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egy napi tétel összegét 2.000 forintban állapította meg, az így kiszabott pénzbüntetés 400.000 forint.

[103] Terhelt2 II. r. vádlott azon észrevételével, melyet egyébként az elsőfokú eljárásban is előadott, hogy a fiatalokú személyt nem kínálta meg cigarettával, a másodfokú bíróság a felülbírálat során érdemben nem foglalkozhatott, mert az ítéletet a II. r. vádlott és védője is tudomásul vette, a II.r. vádlottal szemben bejelentett ügyészi fellebbezés pedig kizárólag súlyosítást célzóan került bejelentésre, így a korlátozott felülbírálat szabályai alapján a tényállás megalapozottságának vizsgálatára e körben nem kerülhetett sor. Utolni kell ugyanakkor arra, hogy a tényállás a tudati tényekre – azaz arra, hogy a II.r. vádlott tanú2 fiának életkorával tisztában volt – utalást nem tartalmaz, arra az egyéb, a tényállásban rögzített tényekből sem vonható egyértelmű következtetés, továbbá – ezzel összhangban – e körülménynek a vádlott terhére történt értékelésére nem került sor, sem a cselekmény vádirati sem pedig az ítéleti minősítése körében.

[104] Az így kiegészített, illetve helyesbített tényállás minden tekintetben megalapozottá vált, nem szenved a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be. 593. § (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[105] Az elsőfokú bíróság a kiegészített tényállás alapján okszerűen vont következtetést Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése is törvényes.

[106] A törvényszék helytálló érvekkel fejtette ki, hogy az I. és II. r. vádlott esetében miért a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulátában meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette valósult meg a vádlottak részéről, a kábítószer mennyiségére figyelemmel, melyet az I. r. vádlott társtettesként követett el, mint ahogy helyes a III. r. vádlott esetében a terhére rótt cselekménynek a Btk. 176. § (1) bekezdése szerinti minősítése és a társtettesi elkövetői alakzat megállapítása is. A szándékegységre a megállapított tényekből az I. és III. r. vádlott tekintetében szintén egyértelmű következtetés volt levonható.

[107] A kereskedői tevékenység megállapítása körében az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra és az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat iránymutatásaira, és azokat helytállóan vetette össze a jelen ügy sajátosságával.

[108] A Kúria több határozatában is kifejtette a kereskedik elkövetői magatartással kapcsolatban, hogy ennél az elkövetői magatartásnál a kereskedésre irányuló szándékot kell bizonyítani, mint ahogy arra is rámutatott a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 1/2007. BJE határozata, hogy a forgalomba hozatallal - miként a kereskedéssel is - szükségszerűen együtt járó átadás ezt megelőzően több résztvevénységből tevődhet össze. A kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhöz vagy a fogyasztókhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló cselekmény. A kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá (BH2017. 144.).

[109] A forgalomba hozatal (kereskedés) megkezdéseként értékelendő a forgalmazással összefüggő résztvevénységek megvalósítása. Ha a rendelkezésre álló adatok,

így pl. a lefoglalt kábítószer mennyisége alapján nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor nem a forgalomba hozatallal elkövetett, hanem valamely fogyasztói típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett bűncselekménye állapítható meg a konkrét lefoglalt mennyiségek szerinti minősítéssel.

[110] Ha azonban adat van az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor ez az eset egyéb körülményei mellett következtetési alapot adhat a forgalomba hozatallal elkövetett bűncselekmény megállapítására (1/2007. BJE III/3/a. pont). A kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre.

[111] Jelen ügyben a lefoglalt kábítószer mennyiségén túl olyan további többlettények, adatok is megállapíthatóak voltak, amelyek a terheltek kábítószer-kereskedői tevékenységére nyújtanak következtetési alapot.

[112] A vádlottak cselekvőségére egyrészt vallomások álltak rendelkezésre, ezen túlmenően azonban támpontot jelentett a cselekmény minősítésénél a lefoglalt kábítószer mennyisége, értéke, azok többfélesége, valamint az is, hogy az I. r. vádlott műhelyében, lakásában, a II. r. vádlott lakásában olyan mérlegeket foglaltak le, melyek kábítószerrel szennyezettek voltak, és e helyeken a kábítószer csomagolásához szükséges nagymennyiségű nylonzacskó is fellelhető volt, illetve a kábítószerek egy része rejtkehelyről került elő (lásd műhely, és az erre a célra átalakított autó). Ez utóbbi körülmények, figyelemmel a lefoglalt kábítószer mennyiségére is, már önmagukban elegendőek lettek volna a kábítószer kereskedés megállapítására.

[113] A III. r. vádlott védőjének felmentésre irányuló fellebbezése nem foghatott helyt azon az alapon, hogy ő csak saját fogyasztásra szerzett be kábítószert, mert bár kétségtelen, hogy e vádlott maga is fogyasztó volt, azonban a Terhelt I. r. vádlott és tanú7 közötti közvetítői tevékenységre, mely személyek közötti kapcsolat célja kábítószerrel való kereskedés volt, maga vállalkozott, e közreműködését pedig az I. r. vádlott kis mennyiségű kábítószerrel honorálta. A III. r. vádlott az adásvétel lebonyolításában annak tudatában vett részt, hogy az általa az I. r. vádlotthoz szállított kábítószer továbbértékesítésre kerül, vagyis tisztában volt annak kereskedelmi forgalomba kerülésével,

[114] Annak, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak kábítószer fogyasztók voltak és a saját fogyasztásuk biztosítása végett is tartották a kábítószert, a cselekmény minősítése szempontjából nem volt jelentősége. Ha az elkövető ugyanis a fogyasztáson felül alapeseti, vagy jelentős, vagy különösen jelentős mennyiségre elkövetett mennyiségre követ el súlyosabb bűncselekményt, a fogyasztói pozícióját elveszíti, és a megvalósított elkövetői magatartásokhoz igazodó mennyiségek alapján kell a cselekményét minősíteni, ezért a súlyosabb elkövetői magatartásba beolvadt a kábítószer-fogyasztás.

[115] Erre figyelemmel sem volt helye a III. r. vádlott esetében sem a felmentésnek, sem a cselekmény másként történő minősítésének.

[116] Az I. r. vádlott védője által az enyhébb minősítést célzó fellebbezés a tényállásban rögzítettek alapján nem volt helytálló, még úgysem, hogy az elsőfokú bíróság által az első helységi út során behozott kábítószer mennyisége becsléssel nem volt helyesen megállapítva, mert az I. r. vádlott esetében nemcsak a külföldről behozott kábítószer, hanem az általa Terhelt III. r. vádlott segítségével megszerzett és értékesített kábítószer, valamint a műhelyében és a lakásában lefoglalt kábítószer is a minősítés alapját képezte. Mindezeket együttesen értékelve az I. r. vádlott által értékesített és a tőle lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, amely mennyiség csak a Btk. 176. § (3)

bekezdése szerinti minősítés megállapítására ad alapot. Megjegyezve azt, hogy a tényállás IV. pontjában leírt, Terhelt2 II. r. vádlott részére megvalósított értékesítés tekintetében a másodfokú bíróság az I. r. vádlott javára kedvezően mérlegelve úgy ítélte meg, hogy az a tanú7dal folytatott, I. tényállási pontban rögzített adásvételből eredt és azt külön nem értékelte az I. r. vádlott terhén.

[117] Az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat I. pontja szerint az azonos törvényi alaptényállás alá eső elkövetési magatartások halmozódása, illetve többszöri megvalósulása természetes egységet alkot. Erre figyelemmel a II. r. vádlottnak azon cselekménye, hogy tanú2t és tanú1ot marihuánás cigarettával kínálta meg, nem kaphatott külön értékelést, mert az a súlyosabb megítélésű kereskedői elkövetési magatartásba beolvad, azzal természetes egységet képez.

[118] A bűncselekményt az I. és III. r. vádlottak egymással szándékegységben, egymás tevékenységéről tudva valósították meg, ezért helyes az elkövetői minőség társtettesként történt megállapítása esetükben. A társtettesek tudata ugyanis kölcsönösen kiterjed egymás tevékenységére, azaz a másik társtettes által kifejtett elkövetési magatartás lényeges mozzanataira, de ez nem jelenti azt, hogy annak minden részletét ismerniük kell. Ez az elkövetői minőség annak ellenére megállapítható, hogy egyébként a beszerzést vagy értékesítést az egymás között egyeztetett feladatmegosztás szerint nem együttesen, egyszerre végezték.

[119] A Btk. 80. § (1) bekezdése értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez.

[120] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket helyesen tárta fel, az annyiban szorul pontosításra, hogy az I. és II. r. vádlott esetében további súlyosító körülményként kellett értékelni, hogy a kereskedést többféle típusú kábítószerre követték el, az I. és III. r. vádlott vonatkozásában súlyosít a társtettesi elkövetés, továbbá mindhárom vádlott esetében az, hogy a kábítószer fogyasztották is.

[121] A II. r. vádlott javára a másodfokú bíróság figyelembe vette azt, hogy bár az ügyben az időmúlás nem túl jelentős, de a büntetőeljárás kezdeti szakaszától a legszigorúbb kényszerintézkedés hatálya alatt áll, az időközben bekövetkezett betegségét, az I. r. vádlott esetében a részbeni beismerő vallomást, a III. r. vádlott vonatkozásában pedig azt, hogy a tényállás megállapításánál értékelt vallomása ténybeli beismerő vallomás volt, melynek felderítő jellege is volt.

[122] A vádlottak javára és terhére mérlegelhető körülmények figyelembevételével az I. és II. r. vádlott vonatkozásában az ítéltábla a kiszabott büntetések enyhítésére látott alapot.

[123] Az I. r. vádlott a kábítószer fogyasztó életmódjával felhagyott, elterelésen vett részt, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, rendezett családi körülmények között él. A cselekmény elkövetésétől 3 év telt el, mely neki nem róható fel, ellene ez idő alatt újabb büntetőeljárás nem indult és nincs is folyamatban. A minősítést megalapozó kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát éppen, hogy meghaladja. Ezen enyhítő körülmények, figyelembe véve az I. r. vádlott terhére értékelhető súlyosító körülményeket is, együttesen a kiszabott büntetés enyhítése irányába mutatnak és lehetőséget teremtettek arra, hogy a vádlott terhén megállapított bűncselekmény alsó hataraként rögzített 5 évi szabadságvesztés büntetés kerüljön vele szemben kiszabásra, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, börtön fokozatban állapította meg az ítéltábla a büntetés kiszabásánál értékelt körülményekre figyelemmel.

[124] Az I. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést az ítéltábla mellőzte, mert bár kétségtelen, hogy az I. r. vádlott a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, de figyelemmel arra, hogy vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés büntetés került kiszabásra és a jövedelme a munkavégzéséből ered, a kiszabás törvényi feltételei nem valósulnak meg, ugyanis a büntetés végrehajtásának megkezdésével értelemszerűen megszűnik majd a jövedelemforrása. Az I. r. vádlott vagyontalan, megtakarítással nem rendelkezik, ezért a Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott azon feltétel, hogy megfelelő jövedelemmel, vagyonnak kell rendelkeznie a pénzbüntetés alkalmazásához, nem áll fenn.

[125] Az elsőfokú bíróság által a vádlottak büntetése között felállított belső arányossággal az ítéltábla egyetértett, ezért ezt megtartva, a II. r. vádlott esetében is 5 évre mérsékelte a szabadságvesztés büntetés tartamát. Bár kétségtelen, hogy az ő lakásán fellelt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát jóval meghaladta, annak háromszorosa volt, de a feltáró jellegű beismerő vallomása mellett ez a büntetés kiszabása szempontjából arányosságot mutat azzal, hogy az I. r. vádlott viszont büntetett előéletű volt. Az értékelt bünteteskiszabási körülményekre figyelemmel annak végrehajtási fokozatát is egygyel enyhébb fokozatban, börtönben állapította meg az ítéltábla a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján az I. r. vádlottal azonos módon.

[126] A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát az elsőfokú bíróság a kiszabott főbüntetés tartamához mérten eltúlzottan súlyos mértékben állapította meg, ezért azt az ítéltábla a főbüntetés tartamához igazítva mérsékelte és azt mind az I., mind a II. r. vádlott esetében öt évben határozta meg.

[127] E büntetések állnak arányban a vád tárgyává tett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyával, igazodnak a bűnösség fokához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez is. Ez a joghátrány alkalmas a Btk. 79. §-ában megfogalmazott általános és egyéni büntetési célok elérésére. Az így megállapított joghátrány szükséges, de egyben elégséges is az egyéni és az általános megelőzés megvalósításához, ez előmozdíthatja a társadalom tagjaiban a jogkövető magatartást.

[128] Mindezekből következően az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezés az I. r. vádlott esetében alaposnak bizonyult, a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés pedig sem az I., sem a II. r. vádlott vonatkozásában nem foghatott helyt.

[129] A III. r. vádlottal szemben alkalmazott joghátrány mind nemében, mind tartamában megfelelően szolgálja a büntetési célokat, annak további enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának fokozatával, annak felfüggesztésével és próbaidejével is egyetértett az ítéltábla.

[130] A 8/2015. (IV. 17.) és a 3102/2018. (IV. 9.) AB határozatok kötelező előírása alapján az elsőfokú bíróság ugyan elmulasztotta, de a másodfokú bíróság megvizsgálta a III. r. vádlott vonatkozásában az előzetes mentesítés lehetőségét is.

[131] A Btk. 102. § (1) bekezdéséből következően az előzetes mentesítésre való érdemességet minden olyan esetben vizsgálni kell, amikor a bíróság a szabadságvesztés végrehajtását felfüggeszti, függetlenül attól, hogy azt a terhelt kifejezetten nem kérelmezte.

[132] Az érdemesség tárgyában a bíróság mérlegeléssel hozza meg a döntését, azonban a bírói gyakorlat szerint az előzetes mentesítés rendkívüli jogintézmény (BH1996.510.)

[133] Az érdemesség vizsgálatához a törvény támpontot nem fogalmazott meg, a megállapításának szempontjait a bírói gyakorlat alakította ki. Egyrésztől leszögezhető, hogy a bíróság által a büntetés kiszabása körében már értékelt, és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését alátámasztó körülmények az érdemességet is megalapozhatják (BJD 8779.), másrészt azonban a felfüggesztés feltételeinek fennállása még nem jelenti feltétlenül az

érdemesség meglétét, hiszen ez azt jelentené, hogy önmagában a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélet elegendő lenne az előzetes mentesítés engedélyezéséhez.

[134] Az ítélezési gyakorlat szerint az érdemesség vizsgálata során az elkövető személyiségét, életvitelét, a bűncselekmény jellegét, az elkövetés körülményeit és indítékát összevetve kell állást foglalni. Nem a terhelt büntetőjogi felelősségéről való döntésről van tehát szó, hanem arról, hogy bűncselekményük ellenében és kiszabott büntetésük mellett a társadalom védelme igényli-e a személyükre háruló, a büntetett előélethez fűződő hátrányos következményeket is.

[135] A fenti körülményekre a másodfokú bíróság is figyelemmel volt és a III. r. vádlottat nem tartotta arra érdemesnek.

[136] Az kétségtelen tény, hogy e vádlott büntetlen előéletű volt a bűncselekmény elkövetésekor, és ellene azóta sem indult más büntetőeljárás, továbbá életvitel is kedvező képet mutat, elterelésen is részt vett, azonban nem hagyható figyelmen kívül az, hogy a büntetés kiszabása során a javára szolgáló körülmények maximálisan értékelésre kerültek, és a büntetés mértéke a törvényi minimumban került meghatározásra, ezek további kedvezmény alapját már nem szolgálhatják.

[137] Az előzetes mentesítésre nem adott alapot továbbá a terhelt által elkövetett bűncselekmény -kábitószerek-kereskedelembűntette- elszaporodottsága és kiemelkedő társadalomra veszélyessége sem, mely körülmények alapján az előzetes mentesítésre nem érdemes.

[138] A II. r. vádlott vonatkozásában hozott, vele szemben vagyonekobzást elrendelő elsőfokú rendelkezés helytálló volt, annak indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

[139] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonekobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyont, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

[140] A tényállás IV. pontjában rögzítésre került, hogy az I. r. vádlott összesen 80 gramm amfetamint adott el Terhelt2 II. r. vádlottnak Terhelt4 közreműködésével, grammonként 2.000 forintért, az ebből befolyt 160.000 forint összeg kétséget kizáróan őt gazdagította, s ennek megfelelően szerzett meg bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyont, így ezen összeg tekintetében vagyonekobzást kellett vele szemben alkalmazni.

[141] A rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő befejező napját helytelenül tüntette fel, azt javította az ítéltábla, illetve pontosította az e vádlott által a bünygyi felügyeletben töltött időt és azt is, hogy ebből mely időszak alatt állt ingatlan elhagyását tiltó kényszerintézkedés hatálya alatt.

[142] Az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt az elsőfokú bíróság beszámította a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe, az ingatlan elhagyását tiltó bünygyi felügyeletet azonban nem, ezért azt a Btk. 92. § (1) és (3) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság pótolta a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához igazodóan, oly módon, hogy rögzítette, hogy egy napi szabadságvesztésnek négy napi ingatlan elhagyását tiltó bünygyi felügyeletben töltött idő felel meg. A II. r. vádlott tekintetében a beszámításra vonatkozó rendelkezés helytálló volt.

[143] A törvényszék a feltételes szabadságra bocsátásról és annak legkorábbi időpontjáról, valamint a III. r. vádlott esetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról a törvénynek megfelelően rendelkezett.

[144] Az elsőfokú bíróság a lefoglalt bűnjelkekről kimerítően és helytállóan, szintén a törvénynek megfelelően határozott.

[145] A törvényszék az eljárás során felmerült, az egyes vádlottakat terhelő bűnügyi költség viseléséről az I. és III. r. vádlott tekintetében nem a törvénynek megfelelően rendelkezett, döntése megváltoztatásra szorult. E vádlottakat kötelezte ugyanis az elsőfokú bíróság a bírósági eljárásban készült kiegészítő igazságügyi vegyészszakértői vélemény díjával felmerült 42.148 forint bűnügyi költség megfizetésére, felezve azt a vádlottak között. E szakvélemény beszerzését azonban a törvényszék olyan kérdés tekintetében rendelte el, mely nem szakkérdés volt, melyet maga is meg tudott volna válaszolni, hiszen egyrészt megbecsültette a szakértővel az I. tényállásban szereplő kábítószer hatóanyagtartalmát, másrészt a korábbi szakvéleményekben megvizsgált kábítószer hatóanyagtartalmának az összegzését kérte e becsléssel együtt értékelve, mely kérdésekben a kiegészítő szakvélemény beszerzése szükségtelen volt, az annak elkészítésével felmerült szakértői díjat nem lehet bűnügyi költségként a vádlottakra terhelni. E bűnügyi költséget a Be. 574. § (1) és (3) bekezdése szerint az állam viseli. Erre figyelemmel az I. és III. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összege is megváltoztatásra szorult, azt a fenti 42.148 forintos tétel fele-fele részének megfelelő összeggel 21.079-21.079 forinttal csökkentette a másodfokú bíróság. A II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének számítása és a viselésre kötelező rendelkezés helytálló volt.

[146] Az ítélet rendelkező részében a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott, a Be. 184. § (2) bekezdés e) és f) pontjában írt személyes adatok vonatkozásában helyesbítette az ítéltábla az I. r. vádlott lakcímét, mert az időközben megváltozott és mellőzte a korábbi lakcímeiként és tartózkodási helyeként megjelölt lakcímének feltüntetését, pontosította az I. és III. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, mert időközben azokban is változás következett be.

[147] Az ítélet bevezető részéből mellőzte a másodfokú bíróság a 2022. március 3. napján tartott előkészítő ülésre utalást, mert a határozatot a tárgyaláson felvett és lefolytatott bizonyítási eljárás alapján hozta meg, ezért ezen eljárási cselekményre utalás szükségtelen.

[148] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla - a Be. 599. § (1) bekezdés szerint nyilvános ülésen eljárva - a Be. 606. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatta, míg Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában és az egyéb, törvénynek megfelelő rendelkezések tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[149] Az elsőfokú bíróság ítéletének keltétől a másodfokú határozat meghozataláig a II. r. vádlott által letartóztatásban töltött időt is beszámította az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján.

[150] Megállapította az ítéltábla a másodfokú eljárás során a II. és III. r. vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján és arról a II. r. vádlott esetében úgy rendelkezett, hogy azt a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli, mert a II. r. vádlott vonatkozásában bejelentett, súlyosításra irányuló ügyészségi fellebbezés eredménytelen volt. A III. r. vádlott viszont viseli a védelmével összefüggésben keletkezett bűnügyi költséget a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel, mert az általa és védője által bejelentett jogorvoslati kérelem nem vezetett eredményre és a büntetőjogi felelőssége megállapításra került.

[151] A másodfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke

dr. Bíró Emese
előadó bíró

Nagyné dr. Drahos Ibolya
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2022. augusztus 25. napján kelt 31.B.512/2021/97. számú ítélete
Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla
3.Bf.310/2022/32. számú ítéletével 2023. március 30. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. március 30. napján

dr. Szalai Géza
a tanács elnöke